19/09/2023

Αββάς Ζωσιμάς, Κεφάλαια ωφέλιμα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Αρχίζοντας την διδασκαλία του ο μακάριος Ζωσιμάς, έλεγε τα εξής, αφού πρώτα έκανε το σημείο του σταυρού στο στόμα:

Ο Λόγος του Θεού, όταν ενανθρώπησε, τόση χάρι προσέφερε σ' εκείνους που επίστευσαν και πιστεύουν σ' αυτόν (διότι είναι δυνατό και τώρα να πιστεύωμε και να αρχίσωμε από σήμερα, αν θέλωμε), ώστε, εφ' όσον η προαίρεσίς μας επιθυμεί και η χάρις συνεργεί, να είναι δυνατό όποιος θέλει να μη υπολογίζη για τίποτε όλον τον κόσμο.

2. Και ελάμβανε ό,τι έβρισκε, είτε άχυρο είτε ράμμα είτε οτιδήποτε άλλο ευτελές αντικείμενο, κι' έλεγε:
Ποιος αγωνίζεται ή φιλονικεί ή μνησικακεί ή θλίβεται γι' αυτό, αν δεν έχη πραγματικά χάσει τον νου;

Λοιπόν ο άνθρωπος του Θεού που προκύπτει και προχωρεί, θεωρεί όλον τον κόσμο σαν αυτό το άχυρο, έστω και αν κατέχη όλον τον κόσμο· διότι, όπως λέγω, δεν

βλάπτει το να κατέχη κανείς, αλλά το να κατέχη με πάθος.

Ποιος δεν γνωρίζει ότι πολυτιμότερο από όλα όσα έχομε είναι το σώμα;

Πώς λοιπόν, όταν η ώρα το καλή, έχομε διαταχθή να το καταφρονούμε;

Και αν έχωμε διαταχθή να καταφρονούμε το ίδιο το σώμα, πολύ περισσότερο τα έξω από το σώμα. Και όπως, έκτος ανάγκης, δεν είναι πρέπον απλώς και τυχαίως να λέγωμε τα πράγματα*, έτσι δεν πρέπει ούτε να ριπτώμαστε μόνοι μας και να αποθνήσκωμε, διότι τούτο είναι γνώρισμα ανθρώπου που έχασε τον νου του, άλλα να περιμένωμε τον καιρό για να ευρεθούμε έτοιμοι.

3. Και εμνημόνευε τον αδελφό που είχε τα λάχανα κι έλεγε:
Μήπως δεν έσπειρε, δεν εκοπίασε, δεν εφύτευσε κι εκαλλιέργησε, μήπως τα εξερρίζωσε και τα έρριψε;

Και όμως τα είχε σαν να μη τα είχε.

Γι αυτό, όταν τον επισκέφθηκε ο γέρων θέλοντας να τον δοκιμάση και άρχισε να τα συντριβή, δεν εμφανίσθηκε εμπρός του, αλλά εκρύβηκε.

Και όταν απέμεινε μόνο μία ρίζα, τότε του είπε, «εάν θέλης, πάτερ, άφησέ την, για να κάνωμε με αυτήν συμπόσιο».

Τότε ο άγιος εκατάλαβε ότι είναι γνήσιος δούλος του Θεού και όχι των λαχάνων, και του λέγει, «αδελφέ, έχει αναπαυθή το Πνεύμα του Θεού σε σένα».

Εάν όμως αγαπούσε με πάθος τα λάχανα, θα εδεικνυόταν αμέσως με την θλίψι και ταραχή του’ αλλά έδειξε ότι τα είχε σαν να μη τα είχε.

* Προφανώς το κείμενο στο σημείο τούτο είναι εφθαρμένο και ακατανότητο, αν και η έννοια της όλης προτάσεως είναι σαφής.

Από τον τόμο «Φιλοκαλία των νηπτικών και ασκητικών, Αββά Ησαΐου, αββά Ζωσιμά, αββά Δωροθέου» των εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς». Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Παναγιώτης Χρήστου.

Πηγή: pemptousia.gr/ Επιμέλεια Στέλιος Κούκος.